

Can Casas

El Bruc

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	C/ del Bruc del mig, 55
Emplaçament:	Al centre del poble
Alçada:	488

Classificació

Número de fitxa:	08025-7
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia:	Edifici
Estil / època:	Contemporani Modernisme
Segle:	XIX-XX
Autor de l'element:	Cristobal Cascante
Estat de conservació:	Bo
Protecció:	Legal
Observacions protecció:	BCIL (NNSS 25/03/1992; Pla Especial Montserrat 16/02/1988)
Número inventari	IPA, núm. 4047
Generalitat:	
Accés:	Fàcil
Ús actual:	Administratiu
Titularitat:	Pública
Titular:	Ajuntament del Bruc. C/ Bruc del Mig, 55
Fitxes associades:	
Can Casas Petit	
Autor de la fitxa:	Gemma Estrada i Planell i Josep-Vicenç Mestre Casanova
Data de registre de la fitxa:	dc., 25/07/2012 - 02:00

Descripció

Casa senyorial de planta rectangular formada per l'edifici principal i un cos adossat d'una sola planta cobert per un terrat. En l'edifici principal s'hi poden distingir dues crugies. La primera, situada en una de les dues vessants de la coberta a dues aigües, (al costat del cos de planta baixa), consta de planta baixa, planta primera i golfes. Contenia l'espai dedicat a celler, avui sala d'actes, i l'habitatge principal de la família Casas, avui reconvertit en oficines municipals. L'altra vessant conté el cos de l'escala d'accés a la planta primera i altres estances de l'habitatge (part construïda després de la mort de l'arquitecte Cascante).

L'escala està il·luminada per vidrieres policromades i arranca d'un vestíbul, antigament ornamentat amb ceràmiques aplacades. Se'n conserven alguns elements notables, com la porta d'accés a la sala d'actes (antic celler). L'antic habitatge dels propietaris, al primer pis, estava organitzat al voltant d'una L formada pel vestíbul i el passadís que donava accés als antics dormitoris, al menjador i sala de visites (ambdós espais conserven enteixinats de fusta), cuina i cambra de bany. Totes aquestes estances avui són dependències municipals. A la planta golfes, avui Museu de la muntanya de Montserrat, la coberta està suportada per cavalls de fusta invertits, atirantats amb elements de ferro pla.

El cos de planta baixa, avui seu de la Biblioteca Pública Verge de Montserrat, havia estat la zona dels antics cups. Hi destaca el coronament del terrat format per una barana calada, amb un passamà motllurat que recolza sobre pilars de totxo vist i una sèrie de cercles de pedra artificial on s'inscriuen uns motius vegetals. També són de pedra artificial les hídries situades a sobre de cadascun dels pilars. Tant l'actual sala d'actes com a la biblioteca es caracteritzen per les jàsseres de fusta atirantades amb elements rodons de ferro que s'encasten a les parets estintolant-se, aparentment, sobre unes cartel·les de guix. A la façana principal (que antigament quedava davant del pati de la casa i avui a una plaça) i la façana del carrer del Bruc del mig hi són notables l'ús dels diferents elements de totxo vist, els elements de ceràmica vidriada policroma de la fàbrica Pujol i Baucis que decoren les llindes de les obertures i les baranes de pedra artificial.

Història

La família Casas havia anat adquirint des d'inicis del segle XIX, terres del Bruc per dedicar-les a la vinya. A mitjan segle XIX, Josep Casas i Sagristà, natural de Xàtiva, comprà una casa vella del nucli del Bruc del mig, on hi havia instal·lada una posada, per passar-hi temporades de repòs o per supervisar l'explotació de les seves finques. El fill de Casas i Sagristà, Josep Casas i Chocomeli, enginyer industrial especialitzat en l'elaboració de vins, va construir una nova casa tot ampliant la primera. El projecte el va encarregar a l'arquitecte Cristobal Cascante i Colom, natural d'Esparreguera, col·laborador de Gaudí. Va començar en el projecte el 1888 quan també estava treballant a Comillas on va dirigir les obres de la capella-panteó i va ser-ne autor de l'Hospital. També va dissenyar els interiors i el mobiliari de l'edifici El Capricho. La seva prematura mort als 39 anys, l'any 1889 es va produir quan l'edifici de Can Casas encara no estava del tot enllestit. Cap l'any 1920 es va finalitzar la part de la casa que correspon a la crugia de ponent. Josep Casas i Chocomeli, va ser alcalde del Bruc. Durant el seu mandat es va construir el Pont de la Parròquia.

Bibliografia

ESTRADA I PLANELL, Gemma (1991). El Bruc, el medi, la història, l'art. Ajuntament del Bruc i Publicacions de l'Abadia de Montserrat. p. 125

GONZALEZ MORENO-NAVARRO, Antoni; CASTILLA DEL PINO, Carlos; FERNÁNDEZ ALBA, Antonio (1995). Patrimoni: Memòria o malson?. Memòria 1990-1992. Diputació de Barcelona. Àrea de Cooperació. SERPAL. p. 213

GONZÁLEZ, Xavier; LACUESTA, Raquel; Modernisme a l'entorn de Barcelona. Arquitectura i paisatge. (2009). Diputació de Barcelona, p.302.

